सुरभि

कला साहित्य पत्रिका

भारतीय अंतरिक्ष विज्ञान एवं प्रौद्योगिकी संस्थान की अर्धवार्षिक पत्रिका

खंड.17 क्रमांक. 1
(जून 2022)

SURABHI

Journal of Arts and Literature

The Bi-annual Journal of Indian Institute of Space Science and Technology

Vol.17 No.1
(June 2022)

भारतीय अंतरिक्ष विज्ञान एवं प्रौद्योगिकी संस्थान
Indian Institute of Space Science and Technology
वलियमला, तिरुवनंतपुरम Valiamala, Thiruvananthapuram

SURABHI

Journal of Arts and Literature

The Bi-annual Journal of Indian Institute of Space Science and Technology

Vol.17 No.1
(June 2022)

Editorial Board

Editor
P. Radhakrishnan

Associate Editor
Gigy J. Alex

Editorial Board Advisors

Babitha Justin
Cimy Asaf
Anand Narayanan

Editorial Office
Indian Institute of Space Science and Technology
Department of Space
Valiamala, Thiruvananthapuram.

Printed and Published at
Reprographic Facility, Library
Indian Institute of Space Science and Technology
Department of Space
Valiamala, Thiruvananthapuram.

SURABHI

Journal of Arts and Literature

The Bi-annual Journal of Indian Institute of Space Science and Technology

Vol.17 No.1

(June 2022)

Indian Institute of Space Science and Technology

Department of Space

Valiamala, Thiruvananthapuram

From the Editor's Desk

Dear Friends

Thanks to the unstinting and steady support of the contributors of Surabhi from IIST, ISRO/DOS. Even in the most tiring and struggling times, when we are accustomed to the new normal because of the pandemic, we are marching forward with greater vigour and vigilance.

There are plenty of achievements and accolades this year also. Shri Shashank Tomar, the topper of B.Tech, (Aerospace Engineering), has been awarded the prestigious "The Abdul Kalam Prize" by the California Institute of Technology, USA. Many of our students and scholars doing undergraduate, postgraduate and doctoral courses have won several prestigious honours and awards during this period.

Various students from other states visited IIST for attending residential programmes like Episteme-2022, a 2-week immersive residential camp from 6-17 June 2022.

Congratulations to all the winners and awardees for upholding the glory and prestige of the institute.

With the usual literary treat, we wish all our readers all the very best.

SURABHI

Contents

The Old Family Frame	1
A Trip to Benares	2
I have a Message	5
Pencil Sketch	11
Are You under the spell of Infatuation	13
Poem	15
Theyyam: A Study	16
Painting	20

Annie Gabriel
SC21B165
DD-B.Tech-Engineering Physics
IIST, Thiruvananthapuram

THE OLD FAMILY FRAME

It hung proud on the hall
At the center of the third wall
Welcoming the guest
Into our family nest

I stood the second from right
With a face so bright
And short in height
Wearing a frock so white

Right to me stood my father
And next to me stood my mother
Both of them held me tight
And both of them smiled so light

It would be just a print for you
With some smeared ink through
But it has our memories
In true colors for centuries
To be cherished
And to be relished.

It is never just a photograph
But our life's autograph.

A Trip to Benares

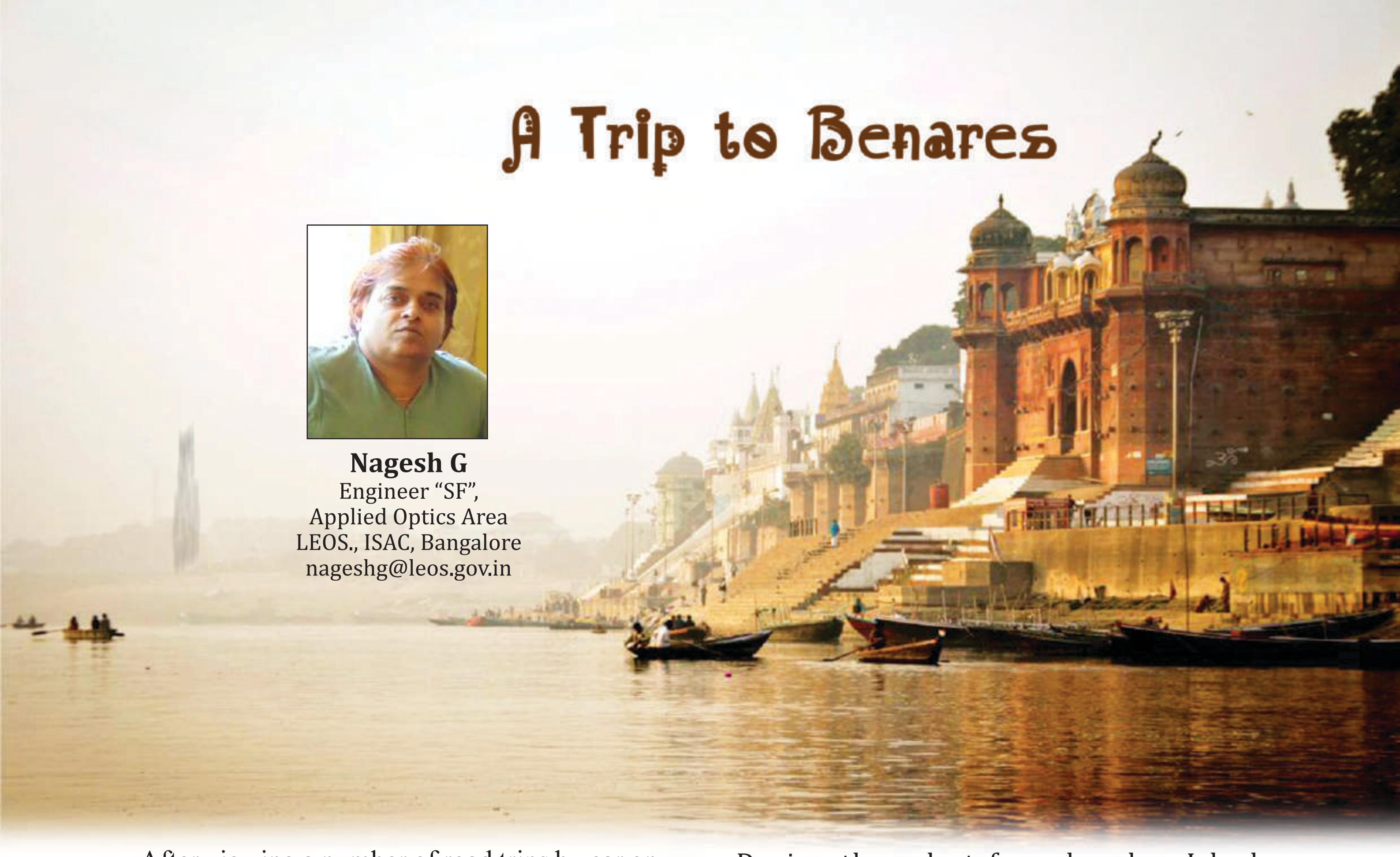

Nagesh G
Engineer "SF",
Applied Optics Area
LEOS., ISAC, Bangalore
nageshg@leos.gov.in

After viewing a number of road trips by car on YouTube, I made up my mind to travel to the Holy and grand old city of India, the city of Benares from Bangalore by our new Vitara Brezza car. I made this announcement at many of the get-togethers and meetings of relatives and friends and a few of the relatives were very excited and showed interest to join me. After a few days, enthusiasm died down and many backed out saying they can't get leave for so many days or children's exams, etc.

On YouTube, I had seen a few trips to Rewa and a few bike trips to Varanasi. The route was clear to me. I had planned to travel every day not more than 600 Km and to stay at a good hotel for the night. So, the idea was for the first day in Hyderabad to cover around 550km and the second day in Nagpur. The third day would be to cover the distance of 600Km from Nagpur to Rewa via Jabalpur. The last day of the journey would be left with around 230Km from Rewa to Benares via Prayagraj.

During these last four decades, I had travelled extensively in India and as per my knowledge and experience, India could be best explored between the months of September to February. The climate is generally pleasant and no extreme weather conditions are found.

So, as per the plan my wife, son and a friend, and I left Bangalore in the early morning on 30th of October 2021. We had breakfast on the outskirts of Bangalore and stopped at Penukonda to visit some of the temples. We spent about an hour and a half at Penukonda and proceeded further on the Hyderabad national highway.

Near Ananthpur on our right, we saw the KIA motors factory spread over a huge land. After a brief stop for lunch on the highway, we proceeded further to cross the Tungabhadra River. The time was around 3.30 pm. We had fresh onion pakoda with

nice masala chai at a Punjabi Dhabha. After some time, we crossed the Krishna River. On the first day of our journey, the only difficulty we faced was locating a hotel in Hyderabad. I had checked through the internet to find a hotel close to Nagpur highway but that didn't happen.

The next day of our journey was from Hyderabad to Nagpur. This time it took a little longer time to find the highway through the city of Hyderabad. The road passes close to Nizamabad, Basra, Nirmal and around 1.00 pm we crossed the Godavari river. We had lunch at a Dhabha on the roadside where we saw a signboard showing route for Kuntala falls. Dhabha food was good with nice Rotis, paneer and fresh curd. The place around Adilabad is very scenic with mountains, lush green forests and rivulets. We reached Nagpur around 6.00 pm and had a very pleasant stay at Le-Meridian hotel.

From our hotel in Nagpur, the approach to the Highway leading to Jabalpur and Rewa was quite easy and very soon we were on the highway. After travelling for a few hours from Nagpur towards Jabalpur we came across Pench National park. This is about a stretch of four to five kilometres and both sides of the road are fitted with barricades to prevent wild stray animals from entering the road. The vegetation is thick green and comprises tall trees and bushes. We stopped at the city of Jabalpur in the afternoon for lunch and visited Bedaghat and the Narmada River.

The order of rating for the three-lap of the journey can be like this. If Bangalore to Hyderabad can be given 3 stars out of 5, Hyderabad to Nagpur can be rated as 4. Next, Nagpur to Rewa is a superb road passing through Pench national park and is rated 5 stars. After Jabalpur, Rewa road is very straight, running on planes of North India and rarely do you find any vehicles on this stretch.

On the fourth day of our journey, we were very much relaxed and started around 10.00 am after breakfast and travelled towards Prayagraj. This road was also very well maintained and there was not much traffic on the highway.

We spent some time at the Ganga- Yamuna Sangam and on the boat ride, we could clearly notice the different colours of water mixing together. The Ganga flows from Rishikesh, Hardwar and Kanpur to join the Yamuna at Prayagraj whereas the Yamuna comes from Delhi, Agra and Mathura.

In Kashi, we saw the most popular and famed, evening Ganga aarti on the banks of the river Ganga. My son who was very curious to see foreign Babas, talked to them and had their blessings.

Before we started our journey from Bangalore for a few days I was really scared, in a dilemma and felt the travel to be overwhelming considering the long distance. So many thoughts came to mind about vehicle problems on the way, accidents that happen on roads, etc.

We visited Kashi Vishwanath temple which is now well renovated and the surrounding is spacious compared to earlier. Except for the temple all other places are in narrow by lanes and are much crowded. Benares is also well known for sweets and variety of delicacies. Litti chokha is a very popular restaurant serving authentic Bihar cuisine.

Our return journey was much easier and we could reach Bangalore ahead of our schedule because in a single day we covered the distance from Benares to Nagpur and the next day we reached Hyderabad. On the third day evening, we were back home in Bangalore.

But when we were back home there was a sigh of relief and a sense of lifetime achievement and a feeling that the memory of this trip will linger in our minds forever.

Karthik S Das
SC18B041
B. Tech Aerospace Engineering
IIST, Thiruvananthapuram
karthik29112k@gmail.com

I HAVE A MESSAGE !!!

The clock showed 7 pm, I closed my laptop and prepared to leave my office. I looked around, the office floor was almost empty, only 2-3 people were around. I came out of my block and proceeded to the parking, and there it was, my newly bought SUV, the new job definitely had its perks. It's been a year since I have been transferred to Cairo, it's a great city but living all by yourself can get lonely sometimes, so this summer I invited my parents to visit, I was feeling happy that I have someone waiting for me at my home, after office. It was a long tiring day I was driving through the riverfront of the Nile; I decided to stop and roam around for a while. The weather was chilly, I could see the city lights reflected from the Nile River and even the sky was clearer than usual. I have always found Egypt mysterious, and even after one year's stay, I still find it mysterious, the tall jaw-dropping pyramids never fail to amuse me, I still wonder how such a tall figure was built at that time (2550 to 2490 B.C). I walked alongside the river for a bit and decided to go back, as I had booked a reservation for dinner with my parents at 9:30 pm, I had time, and the weather was cold, in the meantime, I decided to take a detour and drive through the great pyramids of Giza, as I passed through, the thoughts of the afterlife, evolution and how we originated came by.

Breath-taking! always unfailingly breath-taking the pyramids are, as I was driving down the road and suddenly there was a light out! the whole of Cairo went dark for a few minutes, that was rare, for the past one year I never experienced a blackout like this, the sky looked even more beautiful in the absence of light, and the stars were even more distinct and bright, and luckily, I saw some bright streaks of light, shooting stars I thought! Lucky Me! then I looked at the pyramids, the structure looked even more majestic with the starry night background. After 5 minutes or so, the city lighted up again, I guessed some powerhouse glitch could have caused this rare blackout. I once again started my car and started driving

towards home, then I realized that my car doesn't have enough fuel to reach home, so I stopped at the nearest Gas station, got my car fuelled up and I was about to leave, that two men asked for a lift to a nearby place. They looked oddly very tall! seemed like 7 feet tall! like NBA players, which intimidated me a little but I was in a good mood that day, so I let them in without thinking too much. They introduced themselves as Omari and Sadiki, I was surprised to know that such old Egyptian names still existed in today's generation, Omari sat next to me and Sadiki was sitting behind. They were very friendly and were asking about my whereabouts, they seemed very pleasant but something was odd about them, couldn't quite figure out what was wrong, maybe I was just intimidated by their tall figures I thought , but then suddenly I noticed something, I looked at Omari, it felt like he was not breathing and his eyes were wide open, it felt like he didn't blink at all, I was getting scared and I slowed down the car a little and saw Omari's fingers, they were missing finger joints, it looked like smooth sausages like he is wearing rubber gloves.

I asked Omari, what he did for a living , but he kept quiet, and looked straight ahead unflinched, now I started to feel uneasy, so I decided to pull over, but to my surprise the breaks were not working, and the car started accelerating as if it's driving on its own, it started going to a dark street unknown to me, I was bewildered and froze at my seat, I saw his head slowly turning towards me and he looked straight at me and said “don't be scared”, I looked at Sadiki through the mirror, he was sitting still without blinking and looking straight ahead. Sadiki started speaking “We are Raxors”, and we are coming from your neighbour Andromeda galaxy, we are here to ask you some questions. An alarm of danger crept through my backbone after hearing that, and I started yelling at the top of my lungs “do you think it's a joke, let me go right now, I'm calling the police right away”, I thought some robbers are pulling some strange prank, as I was yelling, Sadiki rose from his seat and touched my neck, and suddenly I lost my ability to speak! then it actually struck me, that Omari and Sadiki are really not some tall Humans but totally aliens! I was so scared that I fainted! Never in my wildest thoughts I have imagined interacting with an alien!

I woke up with a sharp pain in my head, and soon I realised that I was at the base of the sphynx with my legs tied with a device which even I haven't seen before in my life not in this world for sure, and Omari and Sadiki or the aliens were at a distance and looking at the sky, as if they were waiting for some spaceship to arrive. I didn't know what to do, I just suddenly took my phone out and tried to call my parents, but it struck me that

I couldn't speak, I realised even my parents won't be able to help me with this other worldly problem and no one will believe me, so I decided to livestream the whole situation, I opened YouTube and started to live stream the whole thing, the moment my camera opened I could see some streaks of light shooting through the peaks of a pyramid, I soon realised that the pyramids were not just tombs but some type of communication facilitator to the aliens. As I was standing holding my phone all stunned, those aliens turned towards me, and started smiling! They walked towards me, I dropped my phone and tried to escape but all efforts were in vain as soon as Sadiki waved his hand at me and I couldn't move, there was a big flash of light and the next thing I remember is I was inside a spaceship and around me, there were many animals and plants from Earth and interestingly all of them looked healthy and thriving!

The spaceship was so huge that, it was like five times the size of the football ground, and somewhere far in the corner I could see a tall figure which I later found out to be a Giraffe, luckily I was not tied here, so I moved around the floor where I could see many different types of creatures, many were from Earth, and many other odd-looking creatures, which kind of looked like that they have originated from the Earth but not very familiar to me. I continued to move towards the edge of the ship where I could see a huge blue window, I peeked into it and to my surprise, I saw a whale swimming in it, as if they have captured the whole ocean with them and all the prehistoric animals. Fear had almost gone away and curiosity

took over, I kept walking around the ship for 15 minutes but I couldn't find anyone who looked like the aliens who abducted me, at the edge I saw a window where the outside looked like hot clouds of gas, with every step I was getting amused by the animals I see, as if they had captured one pair each from every species existing on the Earth. It felt like trapped inside a zoo with species from different ages of Earth's life evolution, I was so surprised to see that there were animals looking similar to Tasmanian tiger and Dodo as we were taught in books, It was almost an hour that I was roaming around seeing unimaginable things in reality, now I was searching for those aliens who brought me here, I walked towards the far corner of the floor which looked like an entrance to some other place, and I saw two black oval objects floating, as I inched closer. I saw some dark appendages coming out of them and within seconds they transformed into Omari and Sadiki.I fell back, surprised by their fast body transformations and asked them

where they have brought me, those aliens looked very calm and started speaking to me. ”We are Raxors from planet in Andromeda galaxy, as you humans call it, and currently we are stationed at Jupiter, one of your neighbouring planets, we are trying to save you, do not worry.” I was baffled and asked what are they trying to save us from? Are there more of you? and I swear even though I have reached a point where nothing could surprise me anymore but I was not prepared for what they said.

“We hail from a planet in Andromeda galaxy and we want to protect Earth from the Zappers, a kind of very aggressive aliens who are on the lookout for planets for their survival. Zappers are technologically very advanced and because of their technological developments, they have overpopulated their planet and now are in the hunt for habitable places where they can proliferate, Zappers divide rapidly and are extremely greedy in nature thus exhausting all the resources of the host planet. 70 million years ago, Zappers have invaded our planet and almost killed all the inhabitants, some of us, a few thousands of us are able to escape that massacre and have moved to a different habitable planet in Andromeda. However, Zappers just didn't stop at our planet, they even exhausted our planet's resources and have invaded many other habitable planets, and we are worried it could be just a matter of time that Zappers will invade our new planet and kill us all, ever since we are in lookout for intelligent life form in the universe with who we can join forces and bring the Zappers under control.”

It took a while for me to process all this information but then what intrigued me the most was what they were doing on a gaseous planet like Jupiter and of all the people on the Earth why they picked me?

To that, they answered -

“In the milky way galaxy there are a total of 15 habitable planets for species like us, and your planet is especially intriguing because yours is the only planet having a vast and diverse life form, and Jupiter is the closest planet to Earth where we can station our spaceship safely, as the inner atmosphere completely blocks out “Za1Pp3Y” waves, which keep us safe from the radar of Zappers! Also, the presence of metallic hydrogen and dense core, the buoyant force from the metallic hydrogen, and the strong gravitational pull from the core balance out and we are able to reach a steady state within Jupiter's nature, helping us to be energy efficient and some other advantages backed by our advanced technology which we believe humans can't comprehend with their existing knowledge. After Zappers attacked us, 4 million years from then, our great ancestors were searching for allies, and we happen to land upon your planet, at that time the life form was far less intelligent than you're, and while returning back, we accidentally hit the asteroid belt between the Mars and Jupiter which caused heavy asteroid and meteor showers on Earth and we thought it might have wiped out all the life form from Earth, thereafter we met 'Wixors', 'Mikors' life forms in Triangulum galaxy who have joined forces with us to fight against Zappers! A few hundred years

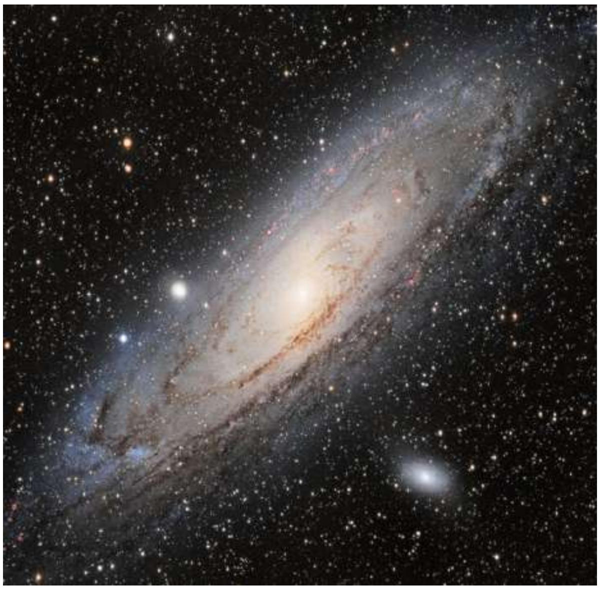

ago we happened to cross solar system again and we happened to see odd structures on the surface from Earth, further diving into your planet Earth, we saw large pointed conical structures, which caught our eye and we decided to have a tour of your planet, and we realised humans as a species had good potential to be an intelligent species with whom we can team up to defeat Zappers, but then we observed one thing, humans also exhibited a similar trait like Zappers i.e., greed! exploiting other species and natural resources. Due to which we thought that there is a possibility that this species could also later evolve into the next disgusting Zappers! so we marked your conical structures (pyramids as you call it today) for better geo location marker to come back later to monitor the species behaviour, and 100 years ago we have stationed at Jupiter and collected all the other Earth species so that they can be transferred to some place safe, away from humans, but during this hundred years stay, we realised that humans are not as greedy as we thought and can even help us with our fight against Zappers but we need to be sure, we can't take chance as if there is any mistake of trusting humans, as it can cost our future, so we started randomly sampling human beings and interacting with them, and you happened to be just one of them, one random specimen! ”

“Random specimen!”, I thought I was someone extraordinarily special that they chose me from Earth but being chosen just randomly did make me sad a little and whatever they said made sense to me, now I know that those UFOs captured images on Earth which we believe to be some camera trick is actually, them monitoring us at a certain interval to ensure whether we are evolving into another Zapper population or not, so I actually was not abducted but they just want interaction, that's all they have wanted from the very beginning, that's why they brought me all the way to the ship!. They looked at me and looked at me worried! as if they could read my mind! What they said next, sure made me feel special but scared me to the core-

“While we were in your car, trying to have a conversation with you, our fellow Raxor shared with us the intel that Zappers are on their move and we have to leave Jupiter as soon as possible, we had to hurry and decided to bring you with us, as a specimen of human species!”

What did that mean! am I never going back to Earth again! are they going to take me with them forever! Suddenly there was some beeping noise which caught the alien's

attention and they proceeded to walk somewhere.

I yelled at them to send me back to Earth, but they did not seem to listen and changed themselves into that dark oval structure before, I frantically followed them and reached a room where there were hundreds of other similar-looking aliens. I backed off!

After a few minutes, two of them approached me and transformed into human forms, and told me "Zappers are on their hunt for new habitable planets, and based on their current location, Earth is the nearest habitable planet for them. Earth dwellers have to prepare themselves against Zappers, we Raxors are willing to help Humans but only if we are convinced that Humans stop exploiting the resources and learn to coexist with other species! Humans have got 250 years from now until the probable Zapper's attack! We will get back to Earth after 200 years and assess the situation and if we are convinced that Humans are not a threat, we will be ready to exchange our technology with the humans for their greater good and we can be future allies. They made me drink some sweet elixir and told me that this is actually just a bandage for small wounds for us "Raxors" but for less complicated species like humans, it can act as a life-extending medicine for 1000 years, Sorry! now we have to leave Jupiter immediately, so we are sending you back to Earth and we hope you convey this message to your fellow people" ..... Please don't let that elixir you drank go in vain…

Big flash of light and boom! I find myself at the base of the sphynx again, I was extremely relieved to be back at Earth but I was baffled, was I dreaming!? did that extra-terrestrial encounter really happen! My head and body were hurting really bad, I wondered whether I was going mad? I looked at the sky and everything looked normal, my car was no way around, I tried to be rational may be some robbers robbed me off, hit me on the head and left at the sphynx and I had a great sci-fi dream!

It was dark and I started walking towards the main street trying to find my car as I was getting close to the street, I started hearing large noises, I could see the police placing barricades keeping the people away! As I walked closer to the street I could see, there is a sea of people, reporters, media, and helicopters all around. In the crowd, I spotted my parents and it suddenly clicked to me that I have started the live video streaming on my phone before getting beamed up! I ran towards my parents and hugged them before the reporters were all over me. It was everywhere, the video of me getting beamed up by a spaceship and landed by the spaceship was running on every screen of the world! I saw the Egyptian president and a team of researchers walking toward me. The President shook my hand and said, "Glad to find you back safely to Earth", in an hour we have a meeting with all the leaders of the world. I looked up at the sky and told –

"I have a message from beyond the Earth! It's high time we change and save our planet!"

Pencil Sketch

Tushar Rathore
SC19B131
B.Tech. ECE
IIST, Thiruvananthapuram
tusharrathore40@gmail.com

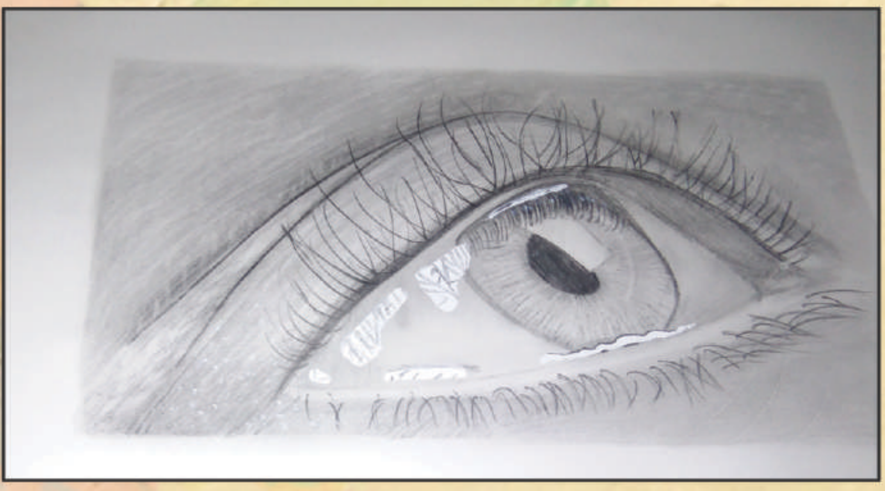

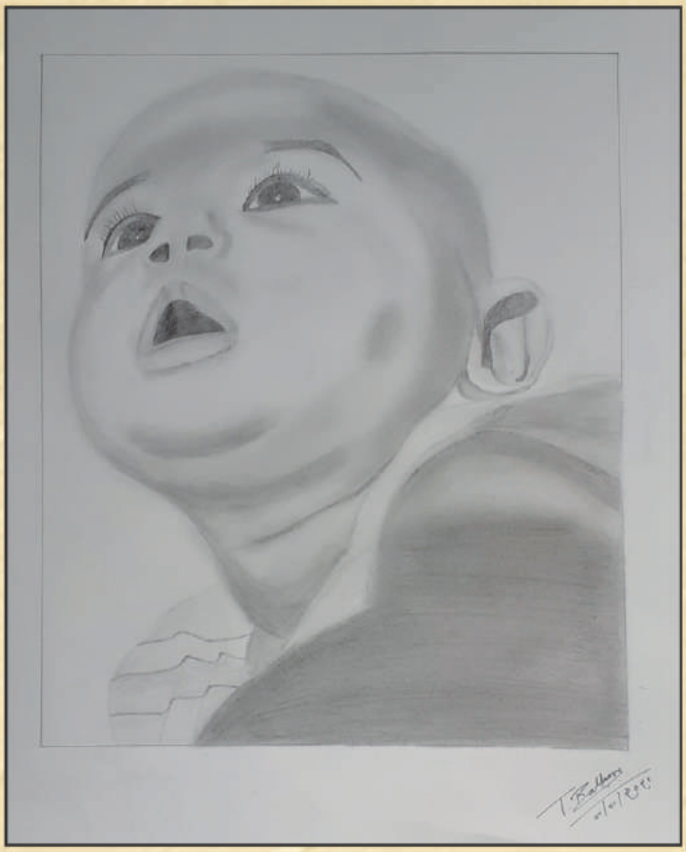

Dr. Nikhil Eyeroor
Library Officer - C
IIST, Thiruvananthapuram
eyeroor@gmail.com

Are you under the spell of Infatuation?

Infatuation is measured in pleasure. Love is measured in pain. Behold the value of pain!
Anthony Marais

The effect of being under infatuation is comparable to the effect of the chemicals that are released when you take psychoactive drugs. Because the feeling of infatuation is so addicting, it can cause you to do stupid things to gain or keep that feeling. Irrespective of intelligence and academic excellence, the area of the brain associated with judgment stops working when someone is struck by the "cupid's arrow." The most relevant question is, why they have less cognitive control when being infatuated?

It is quite natural to fall in love with someone at some point in our life when we are in teens. It is a pleasurable and delightful feeling. But if the mind goes out of control even after going through the hearth of experience bestowed by life, no doubt it will make you ridiculous in front of the world.

Here the villain is the neurochemical activities in our brain. Feelings of romantic attraction are associated with high levels of the neurotransmitters, dopamine and norepinephrine and low serotonin levels. It has been proved that romantic attraction is a universal human experience. Feeling infatuation is also pleasurable and refreshing sometimes, but it can be at the same time craving and addictive. It can be varied from elation to despair and anxiety to calmness. It all depends on whether one's love is reciprocated or unrequited. Different levels of neurochemicals like dopamine, norepinephrine, and serotonin play a significant role. It may be able to affect your life and may force you to land in an unhealthy mood. If infatuation is too intense, it decreases the chances of attaining your goals in life. When you get infatuated with someone, you will spend all the time daydreaming, and it would be very tough to overcome that.

Infatuation is an intense but short-lived passion or admiration for someone or something. Though we think that we are in total control of our thoughts and emotions, neurotransmitters released by the brain will be controlling our entire systems. Some researchers state that an internal picture made up of memory traces even from the time of our birth can cause attraction to someone. These memory bits can be our mother's smile, smell, or characteristics of somebody who cared for us in our childhood. The funny fact is that infatuation usually ends after a while when the other person's candid characteristics appear.

Infatuation and being in love are different. Love is confident, selfless, and patient; infatuation is intense, insecure, and selfish. For many, the infatuation stage moves into love. Still, sometimes the infatuation can lead to disappointment or the end of a relationship. Jealousy, possessiveness, intrusive thoughts and feeling of alienation are all part and parcel of infatuation.

The fact is that healthy relationships are built on conversation and proper communication. Some people will build castles in mind without talking to the person to whom they have a crush. Sometimes a few minutes of conversation will melt down the infatuations built for years. The mental image of your fancy person, which you have placed on the pedestal, will be shattered in seconds. You will realize that you don't have that chemistry with the person. This is the way or shortcut to effectively deal with your crush. Crushes only survive as long as you feed them. Once you start getting facts and taking action, you will be able to focus on your goals. Keeping life busy, finding new hobbies, socializing, and meeting new people are the remedies to get over this addiction. A frequent self-pat reminding your mission helps you come out from the magic spell of infatuation.

Friends who are prone to infatuation should understand that these feelings are very common; there will be thousands of people feeling the same way for someone else. Infatuations are simply obsessions that can be very dangerous if they go out of control. Don't let a brain chemical reaction affect your life negatively. First of all, teach your mind that you are crushing over a fantasy of the person, not the reality. Realize that right now, your brain isn't running the show. It is your emotions. Let's consciously try to view your thoughts and actions from an onlooker's view. However, in rare cases, infatuation can turn into real love. Let me tell you, I am not against true love, but be careful about the chemicals in your brain churning out the magic juice of infatuation.

ಕಬ್ಬಿಗ

Thejas K V
M Tech in Earth System Science
Department of Earth and Space Sciences,
IIST, Thiruvananthapuram
thejas.sc21m098@pg.iist.ac.in

ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರೀತಿಸುತ ಪದಗಳನು ಪೋಣಿಸುತ
ವರ್ಣದೊಳು ಭಾವಗಳ ಕುಂದಣವ ಮಾಡಿಹನು
ತನ್ನಮನದಿಂಗಿತವ ಕಾಗದದಿ ಅಚ್ಚೊಳಿಸಿ
ಕತೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಹುಸಿಗನಸ ಕಾಣುವನು
ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುಲುಮೆಯೊಳು ಕಬ್ಬವನು ಕಟ್ಟಿಹನು
ಕೃತ್ರಿಮದ ಕಾನನಕೆ ಕರ್ತೃವವನಾಗಿಹನು
ಕರ್ತನೀನಲ್ಲೆನಲು ಕಡುವಾಗಿ ಕನಲುವನು
ಕಾರಿರುಳ ಕತ್ತಲೆಗು ಕತೆಯೊಂದ ಕಲಿಸುವನು

ಕಂಜಸಖನ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೌಮುದಿಯ ಪ್ರೇಮಿಪನು
ಕಾಲ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಈರ್ವರನೂ ತೊರೆಯುವನು
ಕಬ್ಬಿಗನೋ, ಕುಟಿಲ ಪದಗಾರುಡಿಗನೋ
ನಂಬದಿರವನನು ನೆಚ್ಚದಿರವನನು
ಕಾಣದೂರಿನ ಕನಸ ಕಣಿವೆಗೆ ಕುಂಚದ ಕಾಪಿಡುವನು
ಕಣಿವೆಯಾಚೆಯೂ ಕಾವ್ಯ ಕುಸುಮದ ಕಂಪನರಸುವನು
ಕೃತಕತೆಯ ಕಡಲೊಳಗೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿಹನು
ಕಟ್ಟು ಕತೆಗಳ ಕೋಟೆಯೊಳು ಅವಿತು ಕೂತಿಹನು

ಅವನು ಕಲಿ ಇಲ್ಲ ಕ್ಲೀಬನೋ ಕುರುಹಿಲ್ಲವೆನಗೆ
ನಿಜ ಜಗವ ಕಳಚಿ ಹೊರಟನು, ಅವನ ಅನೃತದೆಡೆಗೆ

- ಕ.ವ.ತೇ.

Rithwik Sankar A
SC19D008
Ph.D, Dept of Humanities,
IIST, Thiruvananthapuram
rithwiksankar7@gmail.com

ജാതി ശ്രേണിയുടെ കാണാത്ത മുഖം:
പുലിമറഞ്ഞ തൊണ്ടച്ചൻ തെയ്യം - ഒരു ഐതിഹ്യ പഠനം

ഉത്തര മലബാറിലെ പ്രശസ്തമായ ഒരനുഷ്ഠാന കലയാണ് തെയ്യം. സമൂഹത്തിലെ താഴെത്തട്ടിൽ പണ്ട് മേലാളരാൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളായ മലയ, പുലയ, വണ്ണാൻ, വേല, തീയ്യ സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരാണ് ഐതിഹ്യ സ്വഭാവമുള്ളതും വിരകഥാധിഷ്ഠിതവുമായ കഥാപാത്രങ്ങളെ അനുഷ്ഠാന രൂപേണ പ്രാക്തനമായി അരങ്ങിലെത്തിക്കുന്നത്. നാട്ടാചാരങ്ങൾ സന്നിവേശിച്ച ലോക കാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തോറ്റം പാട്ടുകൾ തെയ്യത്തിൽ ഒഴിച്ചു കൂടാൻ പറ്റാത്ത ഒരു ഘടകമാണ്.

കല-സാഹിത്യം എന്നിവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ മാർക്സ് - എംഗൽസ് എന്നിവരുടെ ഉൾക്കാഴ്ച്ചകളെ കടമെടുത്താൽ, കലയെന്നത് അനുഷ്ഠാനപരമോ അനുഷ്ഠാനേതരമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ - സാമൂഹ്യാവബോധത്തിന്റെ രൂപമായി വർത്തിക്കുന്നു. കലയെ അതതു കാലഘട്ടത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഒരു ചൂഷിത സമൂഹത്തിൽ, കല അനുഷ്ഠാനം, അനുഷ്ഠാന കല എന്നിവ പ്രതിരോധമായോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലായോ നിലവിലുള്ള അധികാര വ്യവസ്ഥയെ പുനരുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ചാലകമായോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കാം.

ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഒരേസമയം വ്യത്യസ്തവും ശക്തവും ആകാം. കെ കെ എൻ കുറുപ്പ് (2000) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ " തെയ്യത്തോറ്റങ്ങളിലെ ക്ലാസിക്കൽ ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ ആഖ്യാനത്തെ പ്രദേശത്തെ ചെറുതും വലുതുമായ സംസ്കാരങ്ങളുടെ പരസ്പര വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് ഒരു സവിശേഷ ഉദാഹരണമായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്." (21) തെയ്യത്തിൽ തന്നെ പൊതുവായി പ്രാദേശികമെന്നും (lower), ദൈവീകമെന്നും (higher) വിളിക്കാവുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രാദേശിക ഐതിഹ്യങ്ങൾക്കുമേൽ ദൈവീക പരിപ്രേക്ഷ്യമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം നേടുന്ന ഇത്തരം സാമാന്യവൽക്കരണം അല്ലെങ്കിൽ ചില അടിസ്ഥാന മാതൃകകളിലേക്കുള്ള ക്രമീകരണം (standardization) കീഴാള സമൂഹത്തിൻറെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഉയർച്ചയെയും പ്രതിരോധത്തെയും അട്ടിമറിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒന്നാണ്.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രബലമായ തെയ്യമായി കണക്കാക്കി വന്നിട്ടുള്ള പുലിമറഞ്ഞ തൊണ്ടച്ചൻ തെയ്യത്തെ ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അപഗ്രഥന വിഷയമാക്കുകയാണിവിടെ. വിവിധ ജനകീയ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ (സിനിമയും നാടകവും) ഇത്രയധികം ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടതുമായ മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം ഇല്ലെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. " പുലിമറഞ്ഞ" എന്ന വാക്കിന് വ്യത്യസ്ത വിശദീകരണങ്ങൾ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഈ വാക്കിനെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പുലിയായുള്ള രൂപ മാറ്റത്തിലൂടെയുള്ള അപ്രത്യക്ഷപ്പെടൽ ആയും ; പുലിയായി മാറാനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ കഴിവായും; പുലിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു ആ വേഷത്തിൽ തന്നെ ഒടുങ്ങേണ്ടിവരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ " വിധി" യായും കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ തെയ്യത്തിന് പിറകിലുള്ള ചില പ്രധാന ഐതിഹ്യങ്ങൾ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ, വെള്ളച്ചി എന്ന കാരിയുടെ ഭാര്യയാണ് കാരിയുടെ മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള തിരിച്ചുവരവിന് വിഘാതമായി നിന്നതെന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. തന്റെ പൂർവ്വ രൂപത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവിന് കാരി വെള്ളച്ചിക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുത്ത കാര്യങ്ങൾ വെള്ളച്ചിക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതിന്റെ പരിണിതഫലം. അതൊടുവിൽ കാരിയുടെ കൈയ്യാലുള്ള വെള്ളച്ചിയുടെ മരണത്തിലേക്കും നയിക്കപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവരും ചതിക്കുന്നവരായും കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം ഐതിഹ്യത്തിന് തീർച്ചയായും ഒരു പുരുഷമേധാവിത്വ സമൂഹത്തിൽ പ്രാമുഖ്യം ലഭിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. അധികാരമുള്ള സ്ത്രീയെ സമൂഹം ഭയക്കും. സാധാരണ സ്ത്രീയായിയല്ല തെയ്യം പുരാവൃത്തം അനാവരണം ചെയ്യുന്ന തോറ്റത്തിൽ വെള്ളച്ചി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കരുത്തനായ കാരിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള സ്ത്രീയാണവൾ എന്നാണ്. ഒരു 'കീഴാളനായ' കാരിക്ക് അധികാരവും പണവും കൈവരികയെന്നാൽ അത് വെള്ളച്ചിക്ക് കൂടി അവകാശപ്പെട്ടതാകാം എന്നർത്ഥം. ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക പുരുഷമേധാവിത്ത സമൂഹത്തിന് ഒരിക്കലും അതംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതിന് തെളിവാണ് കാരിയുടെയും വെള്ളച്ചിയുടെയും 'പതനം'. കാരിയുടെ പതനം സമൂഹത്തിലെ ഉയർന്ന വർഗ്ഗത്തിന് അനിവാര്യമാകുന്നിടത്ത് വെള്ളച്ചിയെയും ചപലയാക്കി മാറ്റി തീർത്തതാണ് പുരുഷ മേൽക്കോയ്മയുടെ യഥാർത്ഥ വിജയം. അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ അറിവോടെ പുലിയായി മാറിയ കാരിയെ ഭയക്കേണ്ട യാതൊരു സന്ദർഭവും ആവശ്യവും വെള്ളച്ചിക്ക് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇതേ ഐതിഹ്യം തന്നെയാണ് എഴുത്തുകാരനായ എൻ പ്രഭാകരന്റെ **പുലിജന്മം** എന്ന നാടകത്തിലേക്കും സംവിധായകൻ പ്രിയനന്ദന്റെ അതേ പേരിലുള്ള സിനിമയിലേക്കും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത് ഏതൊരു കാലത്തും ഇത്തരം ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ കിട്ടിയേക്കാവുന്ന പ്രാധാന്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

ചെറിയ തോതിലാണെങ്കിലും പ്രചാരത്തിലുള്ള കാരി ഗുരുക്കളുടെ കഥ **കോലത്തുനാട്ടിലെ തെയ്യം കഥകൾ** *(2007)* എന്ന കൃതിയിലെ "*മാടായി കാരി ഗുരുക്കൾ*" എന്ന അധ്യായത്തിലൂടെ ഡോ. ആർ.സി. കരിപ്പത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഐതിഹ്യപ്രകാരം വെള്ളച്ചിയുടെ കെടുകാര്യസ്ഥത കൊണ്ടല്ല മറിച്ച് കാരിയുടെ ശിഷ്യരാണ് അദ്ദേഹം പുലിയായി അമരാൻ കാരണക്കാർ. കാരിയുടെ പുലിയായുള്ള രൂപാന്തരം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും അവർ ഓടി ഒളിക്കുകയും, കാരി അള്ളടം രാജാവിന്റെ കിങ്കരന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ ഇത്തരം വൈവിധ്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും സത്യത്തിന്റെ പലമയിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. ഇത്തരം ഹ്രസ്വാഖ്യാനങ്ങൾ തീർച്ചയായും ബൃഹത് ആഖ്യാനങ്ങളുടെ ആധികാരികതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തതായി ഈ ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട 'ഭയം' എന്ന വസ്തുതയെ പഠനത്തിനു വിധേയമാക്കാം. പല സത്യങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പ് ഏതൊരു അധികാര വ്യവസ്ഥയേയും ശിഥിലമാക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളതാണ്. എന്തുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെ ഒരു ഐതിഹ്യം ഇത്രമേൽ പ്രാധാന്യം നേടുന്നു എന്നത് ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്.

ഐതിഹ്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാരി എന്ന പുലയ സമുദായത്തിലെ വ്യക്തി അറിവ് നേടാനായി അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായി ഒരു കീഴാളനായ കാരി അറിവു നേടുന്നത് മാതാപിതാക്കളിൽ ഭയം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. സമൂഹത്തിൻറെ താഴെത്തട്ടിൽ ജീവിക്കുന്നവർ വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ പാടില്ലെന്ന അലിഖിത നിയമത്തെ അവർ ഭയന്നു. എങ്കിലും സ്വന്തം പേരും വീട്ടുപേരും മാറ്റിപ്പറഞ്ഞു കളരി അഭ്യാസമുറകൾ സ്വായത്തമാക്കിയ കാരി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ജനത അനുഭവിച്ച ഭയത്തെ മറികടക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ചോതിയാർ കളരിയിലെ കുരുക്കത്തിയിൽ നിന്ന് അവസാന വിദ്യയായ ഒടിവിദ്യയും സ്വായത്തമാക്കിയാണ് കാരി തൻറെ പഠനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. പഠനശേഷം കാരി തൻറെ കൂടെ വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച കുരുക്കത്തിയെ അനുസരിക്കാതിരുന്ന കാരി തീർച്ചയായും കുരുക്കത്തിയിൽ (അവരും അധികാരത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്ന നിലയിൽ) ഭയം ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാം. അധികാര വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മെരുങ്ങാത്ത സ്വഭാവമുള്ള, അറിവു നേടിയ കാരിയെ ശപിച്ചു പറഞ്ഞയക്കുന്ന കുരിക്കത്തി മേലാള വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സൂചകം ആണ്. " താൻ നേടിയ അറിവിനാൽ നശിച്ചു പോകട്ടെ എന്ന്" കുരിക്കത്തിയുടെ ശാപം അറിവ് നേടുന്ന കീഴാളരെ അടിച്ചമർത്താൻ ഒരുങ്ങി നിന്ന മേലാള വർഗ്ഗത്തിൻറെ താക്കീതായി വേണം കണക്കാക്കാൻ.

കളരിയിലെ തന്റെ വൈദഗ്ധ്യം കാരിക്ക് നേടിക്കൊടുത്ത ഉയർച്ചയും അധികാരവും പ്രദേശത്തെ വിവിധ ജാതി വർഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർ പലതായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. തീർച്ചയായും പാണ്ഡിത്യം കൊണ്ടും കായികാഭ്യാസം കൊണ്ടും കരുത്തനായ കാരിയെ നിലനിൽക്കുന്ന അധികാര വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മേലുള്ള ശക്തമായ വെല്ലുവിളിയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിടത്താണ് അള്ളടം രാജാവിന് ഭ്രാന്ത് വന്നത് എന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതായി വരും. ഈ ഭ്രാന്തിനെ ചികിത്സിക്കാൻ സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ദിവ്യന്മാർക്ക് ഒന്നും കഴിയാതെ വന്നതും ആ ഭാഗ്യം കാരിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതും വ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്താനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും കടന്ന നിമിത്തമായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഭ്രാന്ത് ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കിയാൽ കാരിക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് അള്ളടം നാടിൻറെ പാതിയും, ആൾബലവും മൃഗസമ്പത്തും ഒക്കെയായിരുന്നു. കാരി അത് അംഗീകരിക്കുകയും അള്ളടം രാജാവിൻറെ ഭ്രാന്ത് മുഴുവനായും മാറ്റി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കാരിക്ക് കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്ന സമ്പത്തും കാരിയുടെ കൈവശമുള്ള അറിവും കാരിയെ തന്നെക്കാൾ അധികാരമുള്ളവനാക്കി മാറ്റുമോ എന്ന ആശങ്കയാണ് മറ്റൊരു ദൗത്യത്തിലേക്ക് കൂടി കാരിയെ ക്ഷണിക്കുന്നതിലേക്ക് രാജാവിനെ നയിച്ചത്. പുലിജടയും പുലി നഖവും കൊണ്ടുവരണം. ഒടിവിദ്യയിലൂടെ പുലിയായി രൂപം മാറാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞവ

കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ കാരി മറുവിദ്യ തൻ്റെ ഭാര്യയായ വെള്ളച്ചിയെ പഠിപ്പിച്ച് (ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു എന്നത് മറ്റൊരു കഥ) പുലിയായി യാത്രയാകുന്നു. പുലിജടയും പുലി നഖവുമായിവരുന്ന കാരിയെ അമർച്ചചെയ്യാൻ വെള്ളച്ചിയേയോ ശിഷ്യരെയോ (പണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തോ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയോ) സ്വാധീനിച്ച് മറുവിദ്യ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. അവർ ഭയം കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചതാണെന്ന് കഥ പറയുന്നു. എന്തുതന്നെയായാലും പുലി രൂപത്തിൽ കുടുങ്ങി- "പുലി പാതാളത്തിൽ അമർന്നു" എന്ന് തോറ്റത്തിൽ പറയുംപോലെ- കാരി മനുഷ്യരൂപം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയാതെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു.

കാരിയുടെ പുലി രൂപം അദ്ദേഹം നേടിയ അറിവിന്റെ സൂചകമായി കാണാം. അജ്ഞതയെ സാധാരണ രൂപമായി കാണുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൻറെ ധാരണകൾക്കും അപ്പുറമാണ് കാരി നേടിയ അറിവ്. പുലിമറഞ്ഞ തൊണ്ടച്ചൻ എന്ന കാരി ഗുരുക്കളുടെ തെയ്യം തീർച്ചയായും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായി ഒരു കൺകെട്ടു മാത്രമാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തൻറെ അറിവും കഴിവും കൊണ്ട് താൻ സമ്പാദിച്ച പ്രശസ്തിയും അധികാരവും സമ്പത്തും കാരിക്ക് നിഷേധിച്ച് പിന്നീട് ഒരു കോലമായി കെട്ടിയാടിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്ത അധികാര തന്ത്രമാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു വ്യവസ്ഥ എപ്രകാരം അതിൻറെ ആധിപത്യവും അധികാര ശ്രേണിയും നിലനിർത്തുന്നു എന്നതിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണ് കാരിയുടെ കഥ. വ്യക്തമായ നിലപാടും രാഷ്ട്രീയവും അവകാശബോധവും ഉള്ള അറിവ് നേടിയ കാരിയെ പോലുള്ള കീഴാളനായകർ എപ്പോഴും രക്തസാക്ഷികളായും ഇരകളായും തുടരുന്നത് നീതീകരിക്കാൻ പറ്റാത്ത കാര്യമാണ്. ചെറുപ്പം മുതൽ തന്റേടത്തോടെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച കാരിയെ വ്യവസ്ഥയുടെ ഇരയായി മാത്രം ചിത്രീകരിക്കുന്നത് സമൂഹ മനസ്ഥിതിയിൽ ഒരു സാധാരണ മുഖമായി വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഇരയാക്കലിനെ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. കാരി, മന്ദപ്പൻ (കതിവന്നൂർ വീരൻ) വിഷകണ്ഠൻ (വിഷകണ്ഠൻ തെയ്യം) പൊട്ടൻ തെയ്യത്തിലെ ചണ്ഡാളൻ, ഉച്ചില (മുച്ചിലോട്ടു ഭഗവതി) എന്നീ തെയ്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ സമൂലമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ കെൽപ്പുള്ള സങ്കൽപ്പങ്ങളാണെങ്കിലും, ഇവയുടെ നിർമ്മിതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അടിച്ചമർത്തലുകളും, തുടർന്നുള്ള ദൈവീക പരിവേഷപ്പെടലും, തീർച്ചയായും കലയിലൂടെ അവർക്ക് ശബ്ദം നല്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മേൽക്കോയ്മ എന്ന വ്യവസ്ഥിതി ഒരു കോട്ടവും തട്ടാതെ തൽസ്ഥാനത്ത് തുടരുന്ന കാഴ്ച്ചയാണ് കാണാൻ കഴിയുക.

Note:
This article was previously published in the **Kerala Scholars e Group- ALA**
1. തൊണ്ടച്ചൻ: കാരണവരെന്നോ കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന അംഗമെന്നോ അർത്ഥം
2. പലമ: എഴുത്തുകാരനും വിമർശകനുമായ ഇ.പി.രാജഗോപാലൻ രൂപപ്പെടുത്തിയ വാക്ക്. വൈവിധ്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന പദം.

References:
Karippath, R.C., *Kolathunattile Theyyam Kadhakal*. Nattu Samskruthi, 2007.
Kurup, K. K. N., *A Cult of Theyyam and Hero Worship in Kerala*. University of Calicut, 2000.
Nambiar, A.K., *Keralathile Nadan Kalakal*. National Book Stall, 1989.
Namboodiri, M.V. Vishnu, *Thottam Pattukal-Oru Padanam.* National Book Stall, 1990.
Namboodiri, M.V.Vishnu, *Theyyam*. Kerala Basha Institute, 1998.

Bio Note:
Rithwik Sankar A is a doctoral candidate (2019) at Indian Institute of Space Science and Technology (IIST),Trivandrum, working on the ritual performing arts of North Kerala.

Painting

T C Rajan
Senior Project Assistant
Main Accounts Section
VSSC, Thiruvananthapuram
tc_rajan@vssc.gov.in

Designed by

Shiju US
Multimedia Graphic Designer
Reprographic Facility, Library
IIST, Thiruvananthapuram

IIST-145-IP-E-07-2022

सुरभि

कला साहित्य पत्रिका

भारतीय अंतरिक्ष विज्ञान एवं प्रौद्योगिकी संस्थान की अर्धवार्षिक पत्रिका

सुरभिः कला साहित्य पत्रिका भारतीय अंतरिक्ष विज्ञान एवं प्रौद्योगिकी संस्थान द्वारा प्रकाशित अर्धवार्षिक पत्रिका है जिसमें कलाकृतियों एवं सर्गात्मक रचनाओं का प्रकाशन किया जाता है जैसे – कहानियाँ, कविताएँ, अनुस्मरण, फिल्मों एवं पुस्तकों की समीक्षाएं, यात्रा विवरण, भेंट वार्ताएँ, रिपोर्ट, आरेख, छाया चित्र, वैज्ञानिक साहित्य, पेन्सिल ड्रॉइंग, चित्ररचनाएं आदि । अंतरिक्ष विभाग के विविध केंद्रों के लोगों की सर्गात्मक प्रतिभा को प्रोत्साहन देने में यह प्रत्रिका विशेष रुचि रखती है। इस पत्रिका में अंग्रेजी, हिंदी एवं भारत की किसी भाषा की रचनाएँ शामिल की जाती हैं। पत्रिका में प्रकाशन के लिए उपर्युक्त प्रकार की रचनाएं आमंत्रित की जाती हैं।

Surabhi: Journal of Arts and Literature is a bi-annual art and creative journal published by Indian Institute of Space Science and Technology. It publishes creative and critical literary pieces like short stories, poems, memoirs, film/book reviews, travelogues, interviews, reports, sketches, photography, science fiction, pencil drawings and paintings. It has special interest in boosting the creative talents of people from various Centres of DOS. It intends to publish articles in English, Hindi, and in any Indian regional language. The Journal invites submissions in the above category for publication.

आप अपनी रचनाओं की सोफ्ट कॉपी सह संपादक को निम्नलिखित ई मेल पते पर भेज दें। / You may please send soft copies of your submissions to the Associate Editor to the following e-mail ID:
gigyjalex@gmail.com / gigy@iist.ac.in

SURABHI

Journal of Arts and Literature

The Bi-annual Journal of Indian Institute of Space Science and Technology